

ler andet sted må der være en blokering, og nu får vi det opklaret gennem udvalget.

Er det, fordi ministeren har stillet for skrappe krav i strid med arbejdsmarkedsreformen – det er ikke mit ansvar, men jeg forstår ikke, at Socialdemokraterne ikke slår mere i bordet – eller er det ude i systemet? Det må vi få afklaret.

Men jeg undrer mig over, at man kan sidde så stille og roligt som beskæftigelsesminister i en tid, hvor arbejdsløsheden er steget med 30.000 i den periode, hvor ministeren har haft ansvaret, og hvor antallet af langtidsledige er steget med 13 pct. Det eneste forslag er, at man viderefører et overløb ½ år mere – noget, man ikke har brugt.

Hvorfor i øvrigt ikke 1 år, hvad er grunden til det? Hvorfor ikke 3 måneder? Hvad er forklaringen på, at det lige er ½ år? Er det, fordi man forventer, at arbejdsløsheden rasler ned i løbet af 2005? Hvorfor tager man ikke hele året?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen. Ja, ordføreren bliver stående.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Ole Sohn stiller det meget relevante spørgsmål: Hvordan kan det være, at de penge, som regeringen afsætter til at hjælpe de arbejdsløse med henblik på uddannelse og på at komme i arbejde, rent faktisk ikke bliver brugt? Det er jo et meget relevant spørgsmål, som vi må håbe regeringen svarer på. Jo, nu siger regeringen så, at den vil bruge 50 mio. kr. af de penge, som ikke er blevet brugt. Jeg tror i øvrigt, at det drejer sig om rigtig mange millioner, der ikke bliver brugt. Og hvorfor gør de så ikke det?

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Ole Sohn, om det kunne tænkes, at regeringen har den dagsorden, at i stedet for, at det er de arbejdsløse, der får pengene, så kan de, ved at de ikke bliver forbrugt, bruges til skattelettelser til den rigeste del af befolkningen.

Dengang Venstre var i opposition, kørte man den modsatte linje. Man sagde: Det skal slet ikke være staten, der bestemmer, hvordan de penge skal bruges, de skal fordeles via regionerne. Derfor var det Venstres plan, at hele AF-systemet skulle privatiseres, og at alle midlerne skulle fordeles rundt på de 14 regioner. Det skulle slet ikke være noget, staten blander sig i.

Det er derfor uforståeligt, hvordan Venstre som regeringsparti nu styrer så centralt hårdt på

de her overordnede mål for beskæftigelsesindsatsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, hr. Ole Sohn kan gøre meget, men ligefrem svare på, hvad Venstre har ment, tror jeg ligger uden for ordførerens rækkevidde. Jeg vil ikke afskære hr. Ole Sohn fra at give sit bidrag, men ellers tror jeg, at vi må styre vores talmodighed, indtil beskæftigelsesministeren får ordet.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at hr. Jens Vibjerg og undertegnede under den forrige regering var fælles om at arbejde for, at regionerne fik frit redskabsvalg, og at man ikke fik for mange snærende bånd fra ministeriet, og at hr. Jens Vibjerg og Venstre slog en kolbøtte, da de fik regeringsmagten, for nu skulle der være central styring. Systemet før mennesket var det afgørende for beskæftigelsesministeren. Det har det været hele vejen igennem: systemet før den arbejdsløse.

Det har været det, der er grundlaget, og det er derfor, vi står i en situation, hvor der er penge, der ikke bliver brugt til formålet: at skaffe arbejdspladser og skaffe kompetencer til arbejdsløse, så de kan komme ind på nye arbejdspladser. Det er, fordi systemet og styringen kommer frem for den enkelte arbejdsløse.

Men vi får måske løftet sløret lidt senere i dag. Hvad er årsagen til, at Venstres beskæftigelsesminister gerne vil have så meget systemtænkning frem for at lade de tusinde blomster blomstre?

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken med fru Ida Jørgensen.

Ida Jørgensen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte det her forslag. Vi synes, det er rigtig godt, at man har mulighed for at sætte ind tidligt med omskoling specielt i områder, hvor der måske er hele arbejdspladser, der lukker, og hvor en stor gruppe står med de samme kvalifikationer og ikke har mulighed for at gå ud og finde job i området.

Et eksempel er syt pigerne i Herning. Firmaerne gik ind, og de blev omskoleet. Nogle af dem blev svejsere. De har i hvert fald fået job; de er der ikke mere som arbejdsløse. Derfor synes vi